

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Jacson of Scandinavia AB (Vollsjö, Švedska)

Predlog tožeče stranke

— Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 18. avgusta 2009 v zadevi R 1253/2008-2 naj se razveljavi in posledično naj registracija znamke Skupnosti št. 1 077 858, „JACKSON SHOES“, ostane v veljavi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: „JACKSON SHOES“

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: švedska besedna znamka „JACSON OF SCANDINAVIA AB“

Odločba oddelka za izbris: ugoditev zahtevi za ugotovitev ničnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 8(4) in 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti, ker ne obstaja verjetnost zmede med znamko „JACKSON SHOES“ in znamko „JACSON OF SCANDINAVIA AB“.

Čeprav sta si imeni JACKSON in JACSON grafično in fonetično podobni, pa je treba primerjavo opraviti ob upoštevanju znakov kot celote: „JACKSON SHOES“/„JACSON OF SCANDINAVIA AB“.

Ni mogoče priznati (na podlagi zgolj švedskega trgovskega imena) pravice do izključne uporabe v vseh državah članicah Evropske unije v zvezi z imenom, ki ga tisoči oseb in drugih podjetij splošno uporabljajo v številnih državah članicah in ki je tako znak z majhnim razlikovalnim učinkom. Zato ni mogoče prepričati, da bi ta ali podoben znak skupaj z drugimi elementi ponovno uporabljale tretje osebe.

Poleg tega povprečni potrošnik zlahka zazna, da gre za različnovalna znaka različnih vrst: eden je besedna znamka, drugi pa trgovsko ime, kar je v obravnavanem primeru razvidno iz dodane okrajšave AB.

Tožba, vložena 4. januarja 2010 – PPG in SNF proti ECHA

(Zadeva T-1/10)

(2010/C 63/85)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Bruselj, Belgija) SNF SAS (Andrézieux, Francija) (zastopniki: K. Van Maldegem, P. Sellar in R. Cana, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA)

Predlogi tožečih strank

— tožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno;

— izpodbijana odločba naj se razglasi za nično;

— ECHA naj se naloži plačilo stroškov tega postopka;

— sprejmejo naj se drugi potrebni ukrepi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki predlagata, naj se odločba Evropske agencije za kemikalije (v nadaljevanju: ECHA) z dne 7. decembra 2009, s katero je bilo v skladu s členom 59 Uredbe (ES) št. 1907/2006⁽¹⁾ (v nadaljevanju: REACH) ugotovljeno, da je akrilamid (ES št. 201 – 173 – 7) snov, ki izpolnjuje merila iz člena 57 REACH, razglasi za nično.

Na podlagi izpodbijane odločbe, za katero sta tožeči stranki izvedeli iz sporočila za javnost ECHA z dne 7. decembra 2009, je bila snov akrilamid vključena na seznam 15 novih kemičnih snovi Seznama kandidatov za snovi, ki zbuja veliko skrb. Tožeči stranki trdita, da bosta zato morali razkriti določene informacije glede ravni akrilamida v svojih proizvodih, ki jih prodajata strankam, zato da bodo te izpolnile obveznost prijave in predložitve informacij, ki jim ju nalaga REACH. Poleg tega se bo od njiju lahko zahtevalo tudi, da posodobita varnostne liste in/ali sporočita svojim strankam informacijo o opredelitvi akrilamida kot snovi, ki vzbuja veliko skrb.

Tožeči stranki navajata, da je izpodbijana odločba nezakonita, ker temelji na preučiti akrilamida, ki je znanstveno in pravno napačna. V skladu z njunimi stališči je tožena stranka s sprejetjem izpodbijane odločbe storila očitne napake pri presoji. Zlasti navajata, da se z izpodbijano odločbo krši veljavna pravila, ki so bila z REACH sprejeta za opredelitev snovi, ki zbuja veliko skrb.

Če se povzame, tožeči stranki trdita, da izpodbijana odločba dejansko opredeljuje akrilamid kot snov, ki zbuja veliko skrb, ker je akrilamid kemična snov. Tožeči stranki pa trdita, da se akrilamid uporablja izključno kot intermediat in da zato zanj v skladu s členoma 2(8) in 59 REACH ne velja njen Naslov VII o avtorizaciji.

Dalje tožeči stranki navajata, da je bila izpodbijana odločba sprejeta brez zadostnih dokazov in da je tožena stranka zato storila očitno napako pri presoji.

Nazadnje tožeči stranki trdita, da izpodbijana odločba poleg zahtev iz REACH, krši tudi načeli sorazmernosti in enakega obravnavanja.

(¹) Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES, (UL 2006, L 396, str. 1).

Pritožba, ki jo je 15. januarja 2010 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep Sodišča za uslužbence z dne 29. oktobra 2009 v zadevi Marcuccio proti Komisiji, F-94/08

(Zadeva T-12/10 P)

(2010/C 63/86)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi pritožnika:

- V vsakem primeru, izpodbijani sklep naj se v celoti in brez kakršne koli izjeme razveljavi.
- Razglasi naj se, da je bila tožba na prvi stopnji, v zvezi s katero je bil izdan izpodbijani sklep, v celoti in brez kakršne koli izjeme povsem dopustna.
- Primarno: v celoti in brez kakršne koli izjeme naj se ugodi tožbenemu zahtevku pritožnika, ki ga vsebuje tožba na prvi stopnji.
- Toženi stranki naj se naloži, naj pritožniku povrne vse stroške in nagrade, ki jih je plačal v zvezi s postopkom na prvi stopnji in v zvezi s tem postopkom.
- Podredno: zadeva naj se vrne Sodišču za uslužbence, ki naj o njej ponovno vsebinsko odloča v drugačni sestavi senata.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba je vložena zoper sklep Sodišča za uslužbence z dne 29. oktobra 2009, ki je bil izdan v zadevi F-94/08. S tem sklepom je bila kot očitno nedopustna zavržena tožba za razglasitev ničnosti dopisa z dne 28. marca 2008, s katerim je Evropska komisija obvestila pritožnika, da bo od njegove invalidnine odbila določen znesek, da si bo tako povrnila stroške, ki jih je imela s prejšnjim sodnim postopkom.

Pritožnik v utemeljitev svojih trditvev zatrjuje izkrivljanje in napačno prikazovanje dejanskega stanja v izpodbijanem sklepu, popolno neobrazloženost ter nepravilno uporabo in razlago načela *tempus regis actum* in pojma odločbe s škodljivimi posledicami.

Tožba, vložena 22. januarja 2010 – Alisei proti Komisiji

(Zadeva T-16/10)

(2010/C 63/87)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Alisei (Rim, Italija) (zastopniki: F. Sciaudone, R. Sciaudone, A. Neri, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija